

til Danmarks Deltagelse i den internationale historiske Kongres i Rom vil jeg sige, at ganske i Almindelighed bør Danmark deltage i alle de internationale Kongresser, som kunne bidrage til, at Staterne komme til at staa paa en god Fod med hinanden. Det er jo ret naturligt i en lille Nations Interesse, at man gør det. Hvis det derfor fra den ærede Ordførers Side er udtalt eller den Tanke antydet, at det var noget, man ikke skulde bryde sig om, saa er jeg vis paa, at det er en Anskuelse, der ikke har Tilhold her i Rigsdagen. Vi maa som lille Nation absolut hævde, at vi ønske saa mange Spørgsmaal som muligt afgjorte ved Voldgift og ved Kongresser, at vi ønske det mere og mere, at mange Spørgsmaal afgøres paa den Maade. og at der maa blive et bedre Samkvem mellem Nationerne, saa at det ikke skal være Krigsmagten og den stærkeres Ret, der skal gælde. Derfor siger jeg, at vi bør som lille Nation holde paa altid saa vidt som muligt at være repræsenterede ved saadanne Lejligheder. Det kan muligvis være, at det ikke er store Spørgsmaal, det drejer sig om paa denne Kongres, det skal jeg ikke kunne sige, men til Gængæld er Beløbet saa lille for at faa Landet repræsenteret, at det er mærkværdigt, ja næsten ufatteligt for os andre, at Udvalget har villet nægte dette Beløb. Det eneste, man kan tænke sig, er, at man har villet vise, at man er Herre over en Gang imellem at kunne stemme mod Beløb, der ere forlangte af Ministeriet. Men der er andre Spørgsmaal, hvor man kunde gøre dette. Hvorfor i al Verden vil man da vælge dette Spørgsmaal, hvor Danmark kan komme til at staa i et skævt Lys over for andre Lande? Der var jo Spørgsmaal nok for dem, der kunde ønske at bekæmpe Ministeriet, saa de kunde jo lige saa godt have taget et andet Spørgsmaal. Jeg kan ikke begribe, at man har villet vælge netop dette Spørgsmaal, men der maa jo ligge noget andet under; om det er af Vrede mod Manden, ved jeg ikke, ellers forstaar jeg ikke, hvorfor man absolut har villet nægte dette Beløb. Jeg skal indtil videre ikke komme mere ind derpaa, men blot sige, at det jo maa være af en saadan Grund, ellers er det mig ganske ufatteligt, og jeg vil derfor raade Tinget til at stemme for denne Post under Betænkningens Nr. 115, for at Danmark kan blive repræsenteret dernede. Maa jeg saa blot sige to Ord endnu. Der er under Betænkningens Nr. 111 og Nr. 66 omtalt nogle Stormskader, idet der her er stillet nogle Beløb til

Raadighed til Afhjælpning af Stormskade paa Hundested Havn og til Udbedring af Stormskade paa Sorø Akademis Godser. Jeg vil blot henstille til den højtærede Finansminister og det ærede Finansudvalg, at de ikke glemme denne Sag ogsaa for det øvrige Lands Vedkommende, og at der enten ved tredje Behandling eller ved særlig Lov kommer noget frem i den Anledning, da det rundt omkring i Landet ventes. Der er jo mange Steder, hvor der er sket stor Skade, og hvor man venter, at der skal gøres noget i den Anledning, og jeg haaber derfor, at naar der ikke er fremsat Forslag derom her, det saa betyder, at der vil komme Forslag frem til tredje Behandling eller paa særskilt Lov.

Doose: Under Nr. 130 paa Ændringsforslagslisten er der opført et Beløb af 1,250 Kr. til Hundested Havn. Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) nævnedes det just nu og anbefalede, at der ogsaa andre Steder i Landet maatte gøres noget i saa Henseende. Det kan jeg selvfølgelig ogsaa være med til, men jeg maa dog sige, at den store Skade, som Julestormen foraarsagede, er der ingen Kyst, der har lidt saa meget under som Nordsjællands. Jeg har selv set, hvad der er sket i den Egn, hvor jeg bor, men vi slap dog paa en meget slidelig Maade i Forhold til, hvad der er sket deroppe. Der er nogle af de ærede Medlemmer, der vist ogsaa ere komne i Grib Skov i den senere Tid og have set, hvor stor Skade Stormen har foraarsaget, hvilken Raseriing der er foregaaet der som ingen andre Steder i Landet. Men jeg er glad ved, at denne Bevilling er kommen frem til denne Havn, thi den har været, om jeg saa maa sige, et Tvistens Æble i mange Aar. Det er en af de faa Øhavne, vi have i en Tid, hvor Spørgsmaalet Øhavn eller fast Havn er, om jeg saa maa sige, næsten aktuelt her i Landet. Jeg skal tillade mig ved denne Lejlighed at fremkomme med nogle Oplysninger om Hundested Havn. Da man fra først af byggede den som fast Havn, sandede den til paa Grund af forskellige Forhold, navnlig fordi Stenene blev tagne bort fra Kysten, saaledes at denne skred ned, og saa lagde Sandet sig i Havnemunding. Saa blev Havnen i Aarene 1892—93 omdannet til en Øhavn, og siden den Tid har den haft større Indtægter og vist sig at være en god Havn. Medens den i 1893 kun havde en Indtægt af 1,485 Kr., har den i 1901 haft en Indtægt af 3,001 Kr., altsaa Ind-